

UVOD V ČASOPIS

V teku nekaj mesecev so udeleženci novinarske delavnice s trdim delom, veliko truda in veseljem sestavili šolski časopis. Uredniški odbor, v nadaljevanju MŠN (Mladi šolski novinarji), so sestavljali: Carol Radivo, Martina Paronit, Elena Babič, Angie De Luca, Giulia Zampar, Aurora M. L. Venuti, Isabel Sartor, Matilde Furlan, Alice Mininel, Jacopo Legisa, Thomas Pettocelli, Peter Pozzar in Mattia Caso.

"Kdor bere knjige, živi tisoč življenj." (G. R. R. Martin)

Naslovna stran: Carol Radivo

Mentorica: profesorica Mateja Belina

Tehnična obdelava: Angie De Luca

Šolsko leto: 2018/2019

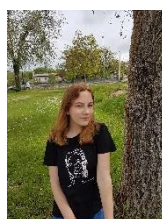
TO SMO MI, MŠN

»Živjo! Imenujem se Martina in stara sem 14 let. V prostem času plešem, poslušam glasbo in kuham. Moja najljubša jed je krompirček in moja najljubša pijača je čaj. Kar uspešna sem v šoli, obvladam zemljepis in tehniko.« (Martina P. 3.a)

»Imenujem se Carol. Rada berem in moj najljubši predmet je zemljepis. V prostem času rešujem križanke in se igram z mojo mačko ter igram tenis! Klasični balet je moja strast.« (Carol R. 3.a)

»Imenujem se Elena in stara sem 13 let. Treniram odbojko in rada berem. Moja najljubša knjiga je *Shadow Hunters*. Rada poslušam glasbo, in sicer *Post Malone*. Moj najljubši predmet je zgodovina, ker mi je všeč raziskovati preteklost.« (Elena B. 3.a)

»Imenujem se Angie, stara sem 13 let in obiskujem 3.a nižje srednje šole Doberdob. Rada berem, rišem in igram video igrice, včasih pa tudi rišem. Imam modri pas pri karateju. Letos je moje zadnje leto na šoli, zato upam, da vam bodo moji članki všeč.« (Angie D. L. 3.a)

»Imenujem se Tomas, pišem se Petocelli. Obiskujem 2.a razred na nižji srednji šoli Doberdob. Živim v Trziču. Najljubši predmet je tehnika in všeč mi je pica.« (Tomas P. 2.a)

»Jaz sem Mattia Caso iz 2.a. Obiskujem nižjo srednjo šolo Doberdob. Rad rišem stripe. Všeč mi je pica. Živim v Foglianu.« (Mattia C. 2.a)

»Imenujem se Peter Pozzar. Obiskujem nižjo srednjo šolo Doberdob v 2.b razredu. Všeč mi je pica. Živim v Doberdobu in rad kolesarim.« (Peter P. 2.b)

»Imenujem se Giulia Zampar, sem učenka 1.a razreda. V prostem času rada plešem in berem.«
(Giulia Z. 1.a)

»Imenujem se Isabel Sartor. Obiskujem 1.a razred in moj najljubši predmet je nemščina. Rada se igram s svojim mačkom po imenu Alfio.« (Isabel S. 1.a)

»Imenujem se Alice Mininel, sem učenka 1.a razreda. Rada sem s prijatelji in rada se igram. Všeč so mi sprehodi v naravi.« (Alice M. 1.a)

»Sem Aurora Maria Ludovica Venuti. Obiskujem 1.a razred in moj najljubši predmet je matematika. Rada berem in gledam televizijo. Rada tudi pišem in rišem.« (Aurora M. L. V. 1.a)

»Imenujem se Matilde Furlan, sem učenka 1.b. V prostem času rada igram video igrice.« (Matilde F. 1.b)

»Imenujem se Jacopo Legisa. Sem učenec 1.a razreda. Igram nogomet in v prostem času zelo rad igram video igrice.« (Jacopo L. 1.a)

NIŽJA SREDNJA ŠOLA DOBERDOB

Nahaja se v Doberdobu pred cerkvijo. Je slovenska šola v Italiji. Obstaja zato, da omogoča pripadnikom slovenske manjšine šolanje v materinem jeziku. Jezik je osnova vsake kulture, zato se bogastvo nekega prostora izraža v njegovih jezikovnih in kulturnih značilnostih.

Peter Pozzar

Im Erdgeschoss ist der Abstellraum und die Hausmeisterinnen. Im ersten Stock sind 2 Klassenzimmer und der Kunstraum. Dort haben wir zirka zehn Computer. Im ersten Stock rechts ist das Lehrerzimmer und der Computerraum. Im zweiten Stock sind 3 Klassenzimmer und die Toiletten. In der Grundschule ist das Sekretariat und Schulleiterin. Wir haben auch eine große Sporthalle. Wir lieben sehr unsere Schule.

Carol Radivo, Elena Babič in Angie De Luca

On the ground floor there is the storage closet and the school assistants, there are also two vending machines. On the first floor there is an art supply room and next to it there is the computer lab, where students have informatics. There are also two classrooms and a staffroom. On the second floor there are three classrooms and the toilets. Behind the school building we have the gym.

Elena Babič

Prvi občutki v šoli

Prvi dan šole smo 1.a in 1.b imeli mešane občutke.

Začelo je novo šolsko leto v novi šoli.

Bili smo radovedni, veseli in tudi malo žalostni, ker se bomo morali zdaj več učiti in pisati domače naloge. Bili smo navajeni na manj učenja in malo nalog.

Aurora Maria Ludovica Venuti

LE NOSTRE SENSAZIONI IL PRIMO GIORNO ALLE MEDIE

Il primo giorno di scuola noi, alunni della 1.a e 1.b, abbiamo provato delle grandi emozioni.

Era iniziato un nuovo anno scolastico in una nuova scuola.

Eravamo curiosi e felici ma anche un po' tristi perchè avremmo dovuto studiare e fare più compiti. Alle elementari eravamo abituati ad avere meno compiti e poche verifiche.

Isabel Sartor in Aurora Maria Ludovica Venuti

ŠOLA NEKOČ IN DANES – iz babičine skrinje

V prispevku intervjuvam svojo babico Mario.

1. Kako so se včasih otroci oblekli za v šolo?

»Oblekli smo se v črno haljo z belimi flokami.«

SLOVARČEK : floka - pentlja

2. S čim ste pisali?

»Pisali smo z gosjim peresom in črnilom.«

3. Kako se je imenovala ta šola?

»Prav tako kot zdaj, Prežihov Voranc.«

4. Kje je bila šola?

»Šola je bila tam, kjer je zdaj srednja šola.«

5. Ali je bil ravnatelj strog?

»Tokrat nismo imeli ravnatelja, le učitelje.«

Giulia Zampar

Intervju z ravnateljico Osnovne šole Doberdob Sonjo Klanjšček

1. Koliko let ste že ravnateljica te šole?

»Dvanajst let, že veliko časa.«

2. Zakaj ste se odločili, da boste ravnateljica?

»Jaz sem bila veliko let učiteljica na osnovni šoli, potem pa je na slovenskih šolah primanjkovalo ravnateljev in sem malo pomislila ter se mi je zdelo, da mi bo tudi ta služba zanimiva.«

3. Če bi se vrnil v preteklost, bi se odločali za enak poklic? Zakaj?

»Torej, če bi se vrnila v preteklost bi gotova se odločila spet za učiteljski poklic in tudi za ravnateljski. Je sicer zelo zahteven kot čas, ker veliko časa vzame in tudi veliko energije, ampak je tudi zelo zanimivo delo, ki te postavi v stik z veliko zanimivimi ljudmi, z otroki, z razredi.«

4. Uživete v vašem delu ali je preveč naporno? Namreč ravnateljica ste še na eni šoli.

»Torej, recimo da delo samo posebej je zelo zanimivo, kot sem rekla in tudi tako, ki ti daje veliko lepih trenutkov, ampak v tem času, tako kot je organizirano prav zaradi tega, ker imamo ravnateljki več šol, ne samo eno, je mogoče včasih res prenaporno.«

5. Je težko imeti pod nadzorom toliko ljudi? (tu mislimo učno, neučno osebje, otroke, učence, dijake ...)

»Težko je reči, da se ima vse pod nadzorom. Pri naši službi je tako, da se ne dela sami, a se dela skupaj z drugimi. Meni pomaga veliko ljudi, na tajništvu, mi pomagajo vsi profesorji, vsi učitelji, vsi vzgojitelji. Vsi delamo za isto, saj mi smo tukaj zato, da vam pomagamo, da rastete čim bolje in da dobite tisto, kar se nam zdi, da je pomembno da dobite, ne samo znanje, pač da vam damo tudi pogoje, da razumete kaj pomeni postati velik, kaj pomeni postati odgovoren in prav to, ko tudi vi razumete, da biti odgovoren, pomeni paziti nase in na druge, ki jih imamo okrog sebe in na okolje v katerem živimo, pomaga meni, ki nisem sama, ki nadzorujem, vsak od vas mi pri tem pomaga, torej nadzor samo delo ravnateljice, je delo vseh nas, ki smo na šoli.«

6. Ste kdaj tudi poučevali? Če ste, kaj pa?

»Jaz sem poučevala slovenščino, zgodovino, zemljepis, italijanščino, cel kup predmetov, ki jih poučujemo učiteljice na osnovni šoli.«

7. Naštejte tri pridevnike, ki po vaše predstavljajo lastnosti dobrega profesorja.

»Torej, čuječnost, to pomeni, da razume druge okrog sebe, da jim prisluhne in da mu ni vseeno, da mu je čisto vsak učenec dragocen, čisto vsak razred, pa naj bo lažje ali težje vodljiv. Potem, da mu je veliko do znanja, da mu je vseč to kar dela, to kar uči in potem da je človek, ki gleda z optimizmom, ki verjame v mlade, torej da je delaven, sproščen, da ima rad otroke s katerimi dela. Naši profesorji so vsi taki.«

8. In za konec, malo za šalo, malo za res: A gremo letos v tovarno čokolade?

»Seveda. Bomo poskrbeli, da bomo šli, prav? Bom govorila s profesorico, če se le bo dalo.«

Praznovali smo 100 let

IVANA CANKARJA

Ivan Cankar se je rodil 10. maja leta 1876 na Vrhniku (Na klancu) in umrl 11. decembra leta 1918 v Ljubljani. Njegova družina je bila zelo revna, ampak poleg tega je imel Cankar 11 bratov. Cankarja uvrščamo v obdobju moderne, katere je prav on največji predstavnik. Bil je pesnik, pisatelj, dramatik in politik. Njegova najpomembnejša dela so: roman *Na klancu*, zbirka črtic *Moje življenje*, zbirka poezij *Erotika* in drama *Hlapci*.

Angie De Luca

MOJE ŽIVLJENJE

Gre za zbirko črtic, ki je izšla leta 1920. V knjigi Cankar opisuje svoja otroška leta in ljubezen do matere. Vse črtice so posvečene njegovi materi, ki je imela težko življenje.

Cankar se v črticah spominja na trenutke, v katerih ni bil najbolj spoštljiv do matere ter po njeni smrti čuti veliko krivdo. Najbolj znana črtica je *Skodelica kave*, v kateri si je Cankar nekega dne zaželel črno kavo ter to željo tudi materi povedal, čeprav je vedel, da bi jo težko dobila. Mati ga je s plahim pogledom gledala in mu nič odgovorila. Tistega popoldneva ga je mati s širokim smehljajem na obrazu presenetila s skodelico črne kave, on pa jo je zlobno zavrnil. Videl je, da je njena sreča umirala ter sramotno popil kavo. Čeprav jo je popil, materine sreče ni bilo več, zato se je odločil, da se ji bo zvečer opravičil.

Žal se mu opravičiti ni uspelo, saj se je tistega večera poslovila od svojega trpečega življenja. Na koncu črtice se Cankar spominja dogodka v tujini, ko mu je neka ženska prinesla kavo v sobo, nato ga je v srcu močno pretresla misel na svojo mater.

Črtica, ki me je najbolj presenetila, je *Mater je zatajil oz. Greh*, ker se v tej črtici Cankar sramuje svoje matere, vendar se sprašujem zakaj le? Mati je bila uboga, trpeča ženska, ki se odločila obiskati svojega sina in mu prinesiti desetico, ampak ker je bila revna najbrž ni bila najbolje oblečena. Cankarja je čakala pred šolo, in ko jo je opazil, je pobledele od sramu. Eden izmed njegovih prijateljev ga je vprašal, če je to bila njegova mati, on pa je samo odkimal. Neopazno je smuknil nazaj v sobo, in ko so vsi odšli domov, se je mati odpravila k njemu z mislijo, da je ni opazil.

Elena Babič

JAZ, SUPERZVEZDA!

Po mojem mnenju, *superzvezda* ni nujno, da je slavna oseba, ker je *superzvezda* lahko vsaka oseba, ki rada počne eno stvar, in ji to dobro uspeva.

Jaz imam veliko strast do klasičnega baleta, in mislim, da mi gre tudi zelo dobro. Največja želja bi bila, da postanem slavna *superzvezda*. Tako se je resnično začela moja pot do slave. Starši so me že pri treh letih poslali v šolo baleta. Spomnim se, da sem se tam veliko dolgočasila, vendar spodbujali so me, da baleta ne bi opustila, saj so menili, da sem zelo nadarjena. Domislila sta se, da me peljeta v drugo šolo, kjer bi se mogoče bolje znašla. Prav tako je tudi bilo. V novi šoli Ballet Club, sem spoznala veliko prijateljev in novo učiteljico, ki je bila veliko bolj prijazna kot prejšnja. V tej šoli se nisem učila samo klasičnega plesa, ampak bilo je vse bolj zabavno. Poleg klasičnega baleta, se v tej šoli učimo modern, jazz, akrobatiko in break dance, ampak jaz se osredotočim bolj na balet in jazz. Začela sem plesati v začetniški skupini, oziroma v "propedeutiko", nato sem prešla v prvo, še potem v drugo in šele nato v tretjo skupino. Sedaj plešem v predzadnji skupini. V zadnji skupini pa so res zelo pridne plesalke. Veliko časa jih občudujem, tako da se nekaj več naučim. Že eno leto je minilo, odkar plešem z njimi, ker me je učiteljica vabila, naj se pridružim višji skupini. To je bilo zame najlepše presenečenje, ki bi ga lahko imela. Polovico svojega življenja posvečam plesu, ker to me zelo razveseli. Tudi glasba me zelo pritegne, še posebej v žalostnih trenutkih. Prvi korak do slave sem naredila prejšnje leto.

Točno se spomnim, tega 4. februarja, ko sem imela prvo tekmovanje v gledališču v Trziču. Sodniki so bili iz različnih krajev sveta, na primer iz Francije, Španije in Italije. Predstavila sem klasično koreografijo in eno jazz. Še danes ne morem verjeti, da sem osvojila prvo mesto.

Nekaj let kasneje ...

Po nekaj tekmovanjih, ki sem jih imela, mislim, da je bilo to najbolj uspešno. Povabili so me na staž na Scalo v Milano, komaj pri 17. letih. Počutila sem se najbolj vesela na svetu. Na staž so me vzeli, to je pomenilo, da sem lahko šla študirat ples na Scalo. Nisem vedela, kako bi opisala svoje veselje.

Po nekaj mesecih učenja se je moje življenje popolnoma spremenilo. Ustvarila sem si novo družino s prijatelji, ki so me naučili, da je najpomembnejše v življenju tisto, kar ti je najbolj pri srcu. Ob tej novi izkušnji sem postajala slavna plesalka. Povabili so me tudi na razne televizijske oddaje in o meni so pisali celo časopisi. Pri štiridesetih letih se je moja kariera končala, vendar ostala sem v Milanu, kjer sem učila bodoče plesalce.

Carol Radivo

NAŠI MLADI PESNIKI

SPERANZA

Tutto d'un tratto la vita
cambiò,
un fiume d'odio la città
attraversò.

Porta dopo porta, casa
dopo casa,
tutta la via già era invasa.

Uomini severi ci costrinsero ad uscire,
il disprezzo nei loro occhi riuscivo a
percepire.

Affamati e assetati ci tenevamo la mano,
mentre un lungo treno ci portava via
lontano.

La nostra nuova casa non erano che
quattro mura,
fredda, triste e buia mi incuteva paura.

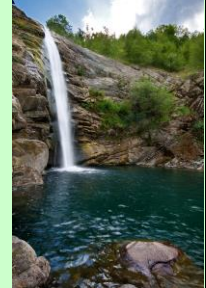
Ogni giorno perdevo degli amici,
ci accomunavano le stesse radici.
Ciò che facevano era una follia,
che loro dicevano fosse pulizia.
Mai si spegnerà la speranza nel mio cuore,
io non sono come loro, conosco l'amore.
Spero che un giorno i cancelli si apriranno,
spero che in futuro ci ricorderanno!

Martina Paronit

VODA

Vodaaa, uuh,

ti, ki prideš z gora
bistra in modra,
ti prideš do morja,
oblivaš polja in mesta.

O voda, ti, ki si v nas,
ti, ki si močna in hvaležna,
prineseš veselje in žalost,
v naša življenja.

Do nas prideš hitro,
brez meja in brez časa,
modra, temna, rjava in zelena,
to so samo nekatere tvoje barve,
ki jih navzven pokažeš.

A prav ti, ki si svobodna,
brez kontrole človeka,
ki lahko ustvariš življenja,
lahko uničiš vse v celoti.

Vse se je s tabo začelo;
opice, človek, mesta,
dijaki, bakterije, profesorji in življenje,
a tebe moramo vsi hvaliti.

Mattia Caso

CHILDREN

Sometimes we feel like
adults don't understand,
what it's like to be a child.

It's seems like they've
never been children.

We know they were,
but it seems that they
forgot about it.

We're not saying all adults are like that,
but most of them are.

Parents usually make us go outside or they put away our electronic devices
saying that when they were children, they didn't have these issues.

They should understand that we are a different generation.

Not only parents are like that, but our teachers too.

Sometimes it seems as if they wanted us to be like machines.

We're trying to do our best

and by putting pressure on us, you do not help us doing better.

Yes, you can sometimes critic us, because it's always right to correct us when we make
mistakes,

but it's not fair to blame us for everything.

We're just children and we are still growing.

Elena Babič in Angie De Luca

NAŠI MLADI PISATELJI

SREČALA SEM PEVCA – osebna izpoved

(Andreja Bensa)

Komaj čakam, da se bodo začele božične počitnice. Z očetom sem za božič vedno pripravila božično drevo in jaslice. Vsako nedeljo sva šla k jezeru nabirat mah. Preden sva ga postavila na jaslice, sva ga dala sušiti. Upam, da bom tudi letos šla z očetom nabirat mah.

Kot vsako leto so profesorji v šoli organizirali božičnico, in nekateri dijaki Nižje srednje šole Doberdob so pripravili ples, peli in se igrali. Spominjam se, ko so lani v Doberdobo organizirali božično prireditev v doberdobski dvorani. Kdorkoli se je lahko pridružil in se malo našminkal. Tudi sama sem s svojo družino šla na praznovanje. Z mamo sva se oblekli v mačko, tako da sva bili enaki. Ko sva prispeli v dvorano, sem srečala veliko svojih prijateljic, kot so Elena, Milena, Gaia, Giada, Erika idr. In skupaj smo se šle igrat na dvorišče. Končno se je začelo. Ko smo zaslišale napovedovalko, ki je začela pripovedovati, smo stekle noter in sedle v prvo vrsto. Na odru je bila gospa, oblečena v smešnega klovna, v roki pa je držala rdeč mikrofon. Začela je govoriti razne stvari in deklice smo se začele dolgočasiti. Komaj smo čakale, da bo nehala. Ko je končala, je na oder povabila zame najboljšega slovenskega reperja, Nipkeja. Ko sem ga zagledala, kako je stopil na oder, sem ostala brez besed. Srce mi je začelo močno biti. Najprej se je predstavil in potem je začel peti vse pesmi, ki jih je napisal. Kot zadnjo pa je zapel »Popoln lajf«, ki je zame najlepša. Pel je tako lepo, da so se mi zalesketale oči. Na koncu se je zahvalil in zapustil oder.

Ko se je praznik končal, sem šla k svoji mami in jo prosila, če bi se lahko slikala z njim. Mama mi je dovolila in jaz in moje prijateljice smo se slikale.

To je bil najboljši božič od vseh, ker je na božičnico prišel moj idol Nipke.

Alice Mininel in Aurora Maria Ludovica Venuti

ZNAŠLA SEM SE NA SAMOTNEM OTOKU

(Giada Grillo)

Bilo je poletje. Odločila sem se, da bom šla na Sardinijo. Odpotovala sem z motornim letalom. Usedla sem se zraven pilota. Prižgali so se motorji in letalo je vzletelo v nebo. Počutila sem se kot pravi kopilot. Med potjo se je pilot kar naenkrat počutil slabo. Na začetku ga je bolel trebuh, potem pa je bilo vedno slabše. Bala sem se. Ko sem se zavedela, da je pilot umrl, je bilo že prepozno. Imel je raka. Obrnila sem se proti letalu in ugotovila, da bo strmoglavilo. Prevzela sem kontrolo nad letalom in poskusila pristati. Letalo je padlo v vodo. Začela sem plavati. V daljavi sem zagledala otok. Plavala sem vedno bolj hitro, dokler nisem prišla do kopnega. Ko sem priplavala do obale, sem se ulegla na tla in zaspala. Zjutraj sem se zbudila zelo zgodaj in se zavedela, da sem sama. Vse me je bolelo; noge, roke, hrbet, predvsem pa glava.

Začelo je deževati, zato sem se odločila, da bom zgradila zatočišče. Vzela sem velike stebre in začela graditi. Po opravljenem delu sem bila zadovoljna, saj je bila moja nova hiša zelo lepa.

Imela pa sem še drugi problem: hrana. Našla sem eno vrsto ribiške palice, s katero sem skušala loviti ribe. Na začetku nisem imela veliko sreče, ampak potem sem jih ulovila kar nekaj. Prižgala sem ogenj in jih spekla. Ko sem jih pojedla, sem spoznala, da je bila že tema. Pripravila sem si posteljo in šla spat. Sanjala sem

o letalu in v njem je bila vreča s pripomočki za preživetje. Ko sem se zbudila, sem se hitro odpravila proti letalu. Prišla sem do tam, vdihnila in šla pod vodo. Bila sem v letalu. Ampak sem pozabila na pilota, in ko sem zagledala pripomočke, sem dobila tudi pilotovo truplo. Zgrabila sem pripomočke in z vso močjo, ki sem jo imela, priplavala na površje. Počutila sem se slabo. Tako sem se s pripomočki vrnila na otok. Bila sem vsa mokra in zeblo me je. Vzela sem velik in zelen list in se obrisala. Ko mi je bilo boljše, sem odprla vrečo. V njej je bila hrana, pijača in ena oranžna škatlica. Nad njo je bil velik rdeč gumb. Pritisnila sem ga in poklicala pomoč. Po nekaj urah so se nad mano prikazali reševalci. Vzeli so iz letala ostanke pilota in me odpeljali domov. Bila sem zelo vesela, da sem spet videla svoje starše, ampak mislim, da take izkušnje ne bom nikoli pozabila.

Isabel Sartor in Giulia Zampar

SRCE PARAJOČE PISMO VOJAKA Z BOJIŠČA

(Catherine de Lorenzo)

Draga mati,

tukaj je vaš Jože. Obveščam vas, da je z mano vse v redu ... za sedaj. Vojna je kruta in veliko fantov je že umrlo na fronti.

Bojujemo se za našo državo, a predvsem zato, da ostanemo živi. Rad bi se vrnil domov, a mi ne dovolijo. General me je postavil v prvo linijo in temu se ne morem izogniti. Boril se bom za vas, mati, in za celo družino, da bom ostal živ.

Vojaki iz prve linije dobijo več hrane kot ostali, torej vsaj imam kaj za pod zob. Dobil sem kar nekaj prijateljev, ampak so skoraj vsi že mrtvi. Bojim se, mati. Bojim se, da vas ne bom več videl, da ne bom nikoli več občutil vašega toplega objema, da ne bom nikoli več videl svojega doma, da ne bom nikoli več videl svoje družine. Bojim se, mati!

Danes ponoči se je zgodilo nekaj, česar ne bi radi vedeli, a vam moram vseeno sporočiti.

Jurij, sestrin fant, je zbolel, znova zbolel. Včeraj so ga ranili in danes ponoči je imel visoko vročino. Peljal sem ga k zdravniku, ki je rekel, da ... da ne ve, če bo zdržal.

Žal mi je za sestro. Upam, da bo Jurij ozdravel. Jurij pozdravlja Laro in celo družino.

Pozdravi, poljubi in objemi Laro z najine strani. Celo noč sem bil buden in sedel blizu Jurija ter mu dajal moč.

Upam, da bo Jurij ostal živ, saj je moj edini sorodnik in prijatelj, ki mi je še ostal.

Drugače? Kako je z vami? Kako je z babico? Kako pa z Laro? Rad bi vedel čisto vse, kar se dogaja doma ... vsaj tako bom mislil na svoj dom in ne na to nenehno oglušujoče obstreljevanje topov in pušk. Na žalost vas moram pozdraviti. Zelo vas imam rad. Pogrešam vas. Upam, da je to zadnjič, ko vam pišem ...

Vaš Jože

MI SONO RISVEGLIATA IN UN MONDO MAGICO!!!

*Una sera stavo leggendo un libro di fiabe della Disney senza immaginare cosa mi sarebbe accaduto il giorno dopo. La mattina seguente mi svegliai; ero pronta per un nuovo giorno di scuola. Uscii dalla mia camera e non vidi il corridoio, ma mi ritrovai in una stanza tutta bianca. Per terra c'era scritto: "INDICE". In quel momento capii che ero finita nel mio libro di fiabe. Ero molto agitata e non sapevo cosa fare per poter uscire. A un certo punto mi balenò nella mente un'idea ... Provai a girare la pagina e mi ritrovai nella fiaba *Alice nel paese delle meraviglie*. Dopo un paio di minuti di cammino vidi Alice che beveva del tè assieme al Cappellaio Matto e al coniglio. Andai da loro. Incominciarono a offrirmi tè e pasticcini ,mentre mi cantavano una canzoncina. Corsi subito alla fine della pagina e mi ritrovai nella fiaba *La bella addormentata nel bosco*.*

Precisamente mi trovavo nel bosco della favola e, in lontananza, notai una piccola casetta. Mi avvicinai e aprii la porta. Vidi che le fate di Aurora le stavano preparando un torta: peccato che fosse tutta storta. Quindi decisi di aiutarle a sistemarla e a finirla. Alla fine preparammo una torta bellissima. Poco dopo arrivò Aurora e fu sorpresa nel vedermi. Mi presentai e le dissi che anche io mi chiamavo Aurora. Diventammo molto amiche e le fate, con la loro magia, mi aiutarono ad andare alla fine del libro. Arrivata alla fine della pagina lessi un indovinello, lo risolsi e mi risvegliai nella mia camera, pronta ad affrontare un nuovo giorno di scuola.

Aurora Maria Ludovica Venuti

ZNAŠLA SEM SE V MESTU LETA 3019

(Jana Lavrenčič)

Bil je lep sončen dan. Julija se je dolgočasila in ni vedela, kaj bi lahko počela. Naenkrat se ji je poredila zamisel, da bi se lahko odpravila na sprehod s psom. Oblekla si je primerno oblačilo in odhitela v gozd.

Po nekaj minutah hoje se ji je nenadoma pred nosom pojavila ogromna luknja. Zdelo se ji je, da je to jama. Pogumno je vstopila vanjo. V njej so stala velika lesena vrata z zlato kljuko, na katerih je bilo napisano: STROGO PREPOVEDAN VSTOP! In ker je bila Julija radovedna deklica se je hitro odločila, da bo vseeno vstopila skozi. Takoj po odločitvi je njeno srce začelo biti vedno hitreje. V sebi pa je začutila strah, saj ni vedela, kaj se bo z njo zgodilo v prihodnost. Uresničila je svoje sanje. Znašla se je v nekem ogromnem mestu, o katerem je vedno sanjala, da bi ga lahko obiskala, saj je živela v majhni vasi na podeželju. V daljavi je zagledala moža, ki se ji je približeval. Bil je oblečen v belo srajco. Imel je sive kodraste lase in nosil je okrogla zlata očala. Vljudno se ji je približal in jo začel spraševati osebne stvari. Ko je izvedel, da je doma s podeželja, jo je radovedno vprašal, zakaj je sploh tam. Počutila se je v zadregi, a je vseeno začela pripovedovati gospodu, kaj se ji je pripetilo. Še takrat ni mogla verjeti svojim očem. Mislila je, da so to samo sanje.

Nato je Julija s pomočjo novega znanca poiskala prenočišče, v katerem bi prespala. Ker se je v novem mestu počutila kot doma in so bili vsi vaščani prijazni do nje, se je odločila, da bo tam ostala za vedno. Od takrat ni nikoli več videla svojih staršev in ostalih sorodnikov.

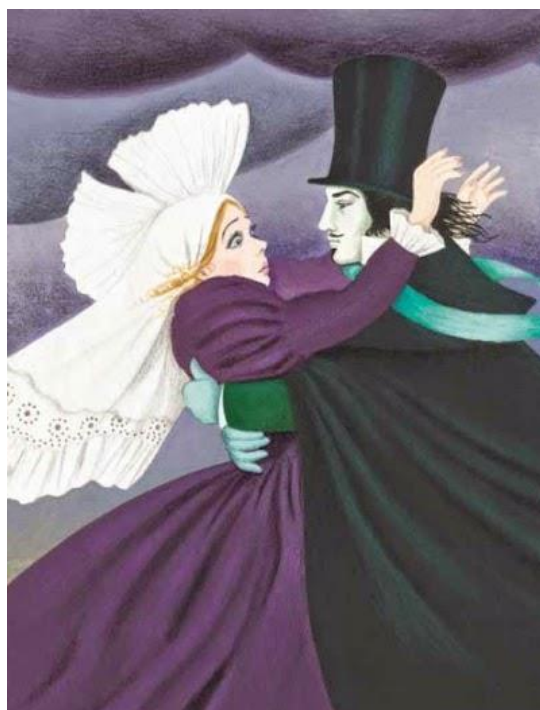
Jacopo Legisa in Matilde Furlan

Prav posebna zgodba Povodnega moža in Urške

(Milena Gergolet)

Prešeren je v svoji zgodbi pripovedoval, kako je Urška skupaj s Povodnim možem utonila v reki Ljubljanici. Jaz pa vem, da se ta zgodba ne konča tako ...

Nekega dne sem se znašla v vodi, ne vem točno kako, a sem se. Nisem vedela, kako bi dihala. To bo ostala skrivnost. Potem pa sem zaslišala hrup. Iz šala je priplezal mož s črno obleko. Bil je on. Tisti, ki me je včeraj na plesu ugrabil. Bila sem mirna, a polna strahu. Zvezal mi je roke in me odpeljal v čudežno kraljestvo. Bilo je enako kot v normalnem svetu, a tu ni bilo oseb, temveč ribe. Avtomobili so se spreminjali v morske konjičke!

Na začetku se nisem tako hitro privadila na podmorsko življenje. Tistega čudežna moža pa nisem

nikoli več videla, odkar me je pripeljal v mojo hišo. Bila sem tudi na nek način slabo sprejeta. Kdor je vozil ali hodil po cesti, me je grdo gledal in posmehovali so se mi, predvidevam da zaradi moje čudežne zunanosti. Bila sem drugačna. Počutila sem se nesprejeto in osamljeno. Nekega dne pa sem v trgovini zagledala eno ribico, ki se ni zdela riba, temveč oseba, zato sem se ji približala. Pogovarjali sva se nekaj časa in razkrila mi je, da je tudi njo na plesu ugrabil lep, v črno obleko oblečen moški. Od

takrat sva ostali zelo dobri prijateljici. Vsak zvečer sva se sprehajali po vasi in si ogledovali mestne lučke, ki so se svetlikale kakor bleščica v vodi.

Živeli sva skupaj v veliki hiši, zgrajeni iz koralnih grebenov. S Tejino pomočjo, tako se je imenovala moja prijateljica, sem spoznala še veliko drugih prijateljev.

To pomeni, da ni treba, da se zgodba žalostno konča, nima smisla, da pesniki končajo pesem, kadar in kakor hočejo, če ne vedo, kaj se je v resnici na koncu zgodilo.

NAŠE IZKUŠNJE IN IZLETI ...

Zeleni teden - 3. razredi

Letos smo se tretji razredi odpravili na petdnevni izlet v dom VOJSKO. Skupaj s profesorjem Turkom in s profesoricama Bevčar in Frandolič smo doživeli lepe dneve. Profesor Turk pa je bil zelo izčrpan, saj nas je ponoči lovil po domu.

V torek smo hodili skoraj 15 km po strmi poti, zato, ko smo naslednji dan pripravili žlikrofe v domu, smo bili zelo zadovoljni. Zabavali smo se tudi pri orientacijskem teku, k

sreči se nismo izgubili! Zadnji večer pa je bil najlepši, saj smo pekli hrenovke in peli okrog ognja ter plesali ... Veliko smo se zabavali, saj je bil naš zadnji zeleni teden.

Angie De luca in Martina Paronit

SETTIMANA VERDE II A e II B

Rakov Škocjan si trova nel cuore della Notranjska, ai piedi dello Javornik, tra la piana di Cerknica e di Planina. Quest'ultima è lunga 2,5 km.

Dal 10 al 14 Dicembre noi alunni delle seconde siamo andati in **settimana verde** a Rakov Škocijan. Ci hanno accompagnato la professoressa Degenhardt e i professori Vaupotič e Jeklin. Durante la permanenza ci siamo divertiti molto e abbiamo visto molte delle peculiarità naturalistiche del territorio come foreste, fiumi e grotte.

Giovedì ha iniziato a nevicare e così ci siamo lanciati palle di neve e abbiamo creato dei bunker. E' stata una settimana indimenticabile!

Mattia Caso in Tomas Petocelli.

ZELENI TEDEN - 1. razredi

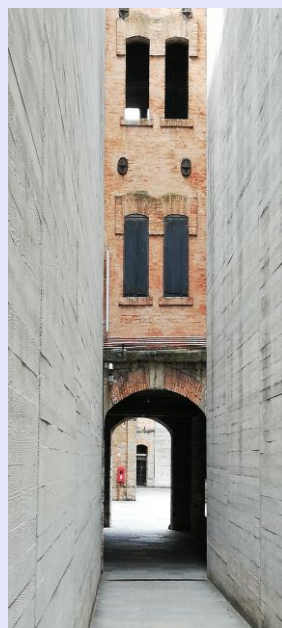
Na zelenem tednu v domu Peca smo se imeli zelo lepo. Imeli smo veliko aktivnosti. Učili smo se orientirati po gozdu, imeli nočni sprehod in opazovali smo zvezde. Šli smo tudi v rudnik, tam so nam pokazali veliko zanimivih stvari. Streljali smo z lokom. Na koncu zelenega tedna smo se z avtobusom odpeljali domov.

Giulia Zampar in Isabel Sartor

IZLET V TRST

15. maja smo 3. razredi šli na izlet v Trst. Spremljale so nas profesorice Mateja Belina, Tina Frandolič in Tamara Vicman. Najprej smo šli v Rižarno, kjer so v času prve svetovne vojne najprej luščili riž, leta 1943 pa so jo nacisti spremenili v kruto koncentracijsko taborišče. V njem so zgradili krematorijsko peč in smrtno celico. Po ogledu smo šli v muzej "Diego de Henriquez", tudi ta zelo zanimiv. Tukaj smo videli razna orožja in tanke iz prve in druge svetovne vojne. Za se malo spočiti, smo šli na trg "Unità d' Italia" v center Trsta in tam pojedli sladoled. Nazadnje smo si

ogledali še "Kleine Berlin", ki je bil v času druge svetovne vojne skrivni bunker.

IZLET JE BIL ZELO ZANIMIV IN ZELO SMO SE ZABAVALI!!!

Carol Radivo in Elena Babič

IZLET V DIVAČO

18. marca smo 3. razredi šli v Divačo. Spremljali so nas: profesorica Belina, profesorica Peric, profesorica Frandolič in profesorica Košuta. Najprej smo si ogledali muzej slovenskih filmskih igralcev. Spoznali smo življenje Ite Rina (pravo ime Ida Kravanja), ki je bila ena najpomembnejših slovenskih filmskih igralk. Nato smo šli v Divaško jamo. Videli smo stalaktite, stalagmite, stebre in zavese ter netopirja, ki je spal. Nismo pričakovali, da bo jama tako velika in polna raznih znamenitosti! Izlet je bil zelo lep in poučen, četudi nam vreme ni bilo ravno naklonjeno.

Angie De Luca in Carol Radivo

NAŠE DELAVNICE

Novinarji MŠN smo intervjuvali učence letošnjih delavnic. Zelo so bili ustvarjalni. Preberite, kaj so nam povedali. Nato si oglejte še nekaj fotografij.

1. Gledališka delavnica:

a.) Kaj radi počnete?

“Nastopamo v gledaliških igrah. Zelo zanimivo je.”

b.) Imate že ideje za končno predstavo?

“Vsekakor! Scenarij je že pripravljen, potrebno se ga je še naučiti.”

2. Likovna delavnica:

a.) Kaj rišete?

“Rišemo portrete, barvne in črno-bele.”

3. Multimedijška delavnica:

a.) Kaj fotografirate?

“Trenutno ne fotografiramo, se izobražujemo.”

b.) Kaj ste se naučili?

“V nadaljevanju bomo prenesli v prasko vse, kar smo se naučili.”

4. Plesna delavnica:

a.) Na katere glasbene zvrsti plešete?

“Moderne in folkloristične.”

b.) Imate že pripravljene plesne točke?

“Imamo že 3 plesne na pesmi *Just dance country* in *Make the party.*”

5. Ročne spretnosti:

a.) Kaj delate?

“Izdelujemo peresnice in druge izdelke.”

6. Športna delavnica:

a.) Kaj trenirate?

“Treniramo rokomet, odbojko in še veliko drugih športov.”

BOŽIČNICA

Konec prvega štirimesečja, pred začetkom božičnih praznikov, smo imeli predstavo. Na tej predstavi lahko vsak pleše, poje, recitira ... Predstavljamo vam najlepše predstave na božičnici.

NIKOLAJ IN NJEGOVA HARMONIKA

Nikolai Bruzzechesse, učenec 1.a razreda, je na božičnici igral več pesmi na harmoniko.

1. Od kdaj igraš harmoniko?
“ Harmoniko igram že štiri leta.”
2. Si zadovoljen s svojo predstavo na božičnici?
“ Ja, tudi če sem se malo zmotil.”

PLES UČENK 3. RAZREDOV

Učenke 3. razredov so plesale na pesem-“Jingle bell rock”.

1. Kako se vam je zdela vaša zadnja božičnica?
“Ja, smo se zelo zabavale, predvsem takrat, ko smo vadile.”
2. Ste zadovoljne z vašim plesom?
“Ja, a lahko bi bile boljše ...”

PUSTNO RAJANJE

1. Na prvem mestu je bila Virginia, dijakinja 2.b razreda. Oblekla se je v Marilyn Monroe. Zmagala je, ker je imela originalno obleko.

2. Letizia Scollo in Martina Terlizzi sta si delili drugo mesto. Martina in Letizia sta dijakinji 3.b razreda. Oblekli sta se v nuni.

3. Peter Devetta je osvojil tretje mesto. Peter je dijak 2.b razreda. Oblekel se je v navijačico. Obleka je bila zelo smešna.

Matilde Furlan in Aurora Maria Ludovica Venuti

NAŠI ŠPORTNIKI

NA ŠOLI IMAMO VELIKO USPEŠNIH ŠPORTNIKOV. V SPODNEJEM PRISPEVKU VAM PREDSTAVLJAMO NEKAJ UČENCEV IZ 1.A IN 1.B, KI SO NAJBOLJŠI V ŠPORTU!

- 1.A

KEVIN FAIDIGA: Kevin je učenec 1.a razreda. Velikokrat pri telovadbi doseže desetico. Obnaša se lepo, je miren in profesor je zelo vesel.

NOE'MAGNANI: Noe' je priden v športu, saj trenira jadranje. V jadraniu je zelo uspešen in doseže veliko dobrih rezultatov.

DAVID in MATTIA DREASSI: David in Mattia sta edina dvojčka na šoli in tudi najhitrejša iz razreda. Všeč jima je nogomet.

LIAM SADELLI: Liam je dober nogometaš, rad teče in je uspešen športnik.

- 1.B

MARCO BOSCAROL: Marco je prijazen deček, ki rad gre po morju s kanujem. Zadnje čase dosega dobre rezultate.

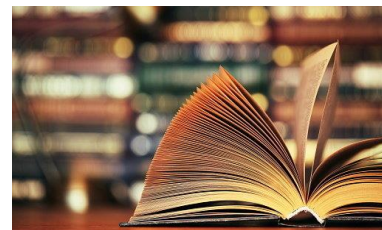
SASHA DE NOVELLIS: Sasha je močan fant. Na atletskem tekmovanju je dosegel 2. mesto, poleg tega rad igra tudi nogomet.

MARCO DE PAULIS: Marco je dober košarkar. Na tekmi je njegova skupina zmagala. Njegov rekord je 18 košev brez ustavljanja.

LEONARDO DODICI: Leonardo je uspešen plesalec. V resnici pa je dober v vsakem športu.

Slovarček za učenje jezikov

Ta slovarček vam bo zelo koristil za osnovno znanje nekaterih jezikov.

slovenščina	italijanščina	angleščina	nemščina
hvala	grazie	thank you	Danke
nasvidenje	arrivederci	goodbye	Auf wiedershen
šola	scuola	school	Schule
pomoč	aiuto	help	Hilfe
naloge	compiti	homework	Hausofgarbe
ponedeljek	lunedì	monday	Montag
torek	martedì	tuesday	Dinnestag
sreda	mercoledì	wednesday	Mittwoch
četrtek	giovedì	thursday	Donnestag
petek	venerdì	friday	Freitag
sobota	sabato	saturday	Samstag
nedelja	domenica	sunday	Soontag
profesor	professore	professor	Professor

Mattia Caso in Tomas Petocelli

MAČJE NOVICE

Super fantastična muca!

KDO JE WOLLY?

Wolly je mačka. Je bela muca z modrimi očmi in roza smrčkom. Ima tudi nekaj svetlo rjavih črt na repu.

KAJ RADA POČNE?

Wolly rada spi cel dan na svojem ležaju. Ko se zbudi, začne mijavkati neskončno, in ko dobi hrano, je ne poje. Rada skoči na kavč, na naslanjač in na mizo. Ko se Jacopo nekam usede, se ona uleže na njega. Zelo rada se boža in prede kot motor.

Moj maček Alfio!

Maček, moj maček, moj super maček!

Res, ker Alfio (tako je njemu ime) je moj SUPER MAČEK. Ta mačkasto tigrasti maček je prav pravi navihaneček. Zelo rad si lovi rep, kot da ne bi vedel, da je del njegovega telesa.

Najraje spi cel dan, ampak kadar je zbudjen, mijavka, kot da bi bil pevec v zboru. Mijavka, ker je lačen, mijavka, ker more ven na potrebo, mijavka, ker hoče šunko, ki sem si jo ravnokar dala v sendvič, mijavka, ker je na oknu videl muho, mijavka, ker je na balkonu prišel ptič in on bi ga rad ujel, **AMPAK JE ZAPRT V STANOVANJU IN NE MORE VEN,** samo mijavka in mijavka.

Poleg tega, da vedno mijavka, je zelo ljubek. Stalno bi se cartal. Ko se uležem na kavč, pride takoj do mene in čaka, da ga pobožam po glavi. Včasih je tako vztrajen, da ko si umivam zobe, kar skoči v umivalnik, da ga lahko še malo pobožam, preden grem v šolo. Zvečer, ko grem spat, pride z menoj v posteljo.

Ta navihaneček včasih tudi kakšno skuha. Kot na primer, ko je neko jutro med zajtrkom, potem, ko se je mama oddaljila od mize, se lotil piti mleko iz njene skodelice.

Kakšenkrat pa je tudi dober prijatelj in mi pomaga pisati domače naloge.

Res si ne morem predstavljati, kako bo, ko ga ne bo več 😞, ker je postal pomemben član naše družine.

Isabel Sartor 1. A

KRALJ IN KRALJICA ŠOLE

Čestitamo! Letošnja zmagovalca za naziv »Najlepša na šoli« sta ELENA BABIČ in SIMON FRANDOLIČ, saj sta šolo prepričala z njuno lepoto. Ujeli sva jih po hodnikih in sprašali nekaj vprašanj, da nekaj več izvemo o njiju. Tukaj so njihuni odgovori.

VPRAŠANJA	KRALJICA ELENA	KRALJ SIMON
Ali sta si predstavljala, da vaju bodo izvolili za kralja/kraljico šole?	Ne, ker sem pričakovala, da bo zmagala druga sošolka.	Ne, ker nisem zelo lep.
Zakaj mislita, da so ravno vaju sošolci izvolili?	Ker so slepi.	Da bi me imeli za norca.
Kaj mislita o izbranem kralju/kraljici?	Po mojem kralj je lep, ampak sem pričakovala nekoga drugega.	Mislím, da kraljica je zelo lepa, ampak sem pričakoval nekoga drugega.
Kje bi živila, če bi bila prava kralj/kraljica?	Na gradu ob morju.	V Doberdobu.
V katerem obdobju bi želela živeti, če bi bila prava kralj/kraljica?	Zadovoljna sem s sodobnim, vendar bi rada živila tudi v obdobju renesanse.	V sodobnosti.
Katera pravljica, v kateri nastopajo kralji in kraljice, vama je najbolj všeč?	Lepotica in zver.	Princesa na zrnu graha.
Katero željo bi izpolnila, če bi bila prava kralj/kraljica?	Želela bi, da bi vsi otroci sveta imeli možnost šolanja, ne glede na spol ali življenjske razmere.	Želel bi, da so ljudje bolj varčni in bi pomagali ljudem v stiski.
Ker sta zadnje leto na tej šoli, koga ali kaj bosta najbolj pogrešala?	Nimam določene osebe, saj sem spoznala veliko novih prijateljev.	Najbolj bom pogrešal profesorja Nanuta.

DOBRA HRANA ZA DOBRE LJUDI

Zaupamo vam babičin skrivni recept za odlično *gubanco*. Priporočamo pripravo za pomembne dogodke in zabave kot odlična sladica.

TESTO:

1 kg moke
250 g masla
10 g kvasa
½ l mleka
250 g sladkorja
Rum
Vanilija
Iz tega naredi hlebec in pusti
vzhajati.

NADEV:

300 g orehov
250 g mandljev
250 g lešnikov
200 g ribanega kruha
80 g pinolov
200 g sladkorja
3 beljake
½ litra mleka

Orehe prekuhaj na mleku, primešaj stopljen sladkor in ostalo. Če je še pretrdo, dodaj še malo mleka. Testo razvij, daj še vzhajati približno 30 minut. Stepi 1 jajce, namaži in daj v pečico na 150° stopinj za 50 minut.

To je recept za odlično *gubanco*.

PA DOBER TEK!!!

LA STORIA DELLA PIZZA

La pizza, uno dei piatti più amati in Italia e all'estero, ha origini antichissime. In Italia, patria ufficiale della pizza, gli Etruschi, i Greci e i Romani hanno partecipato alla storia di questo gustoso alimento.

Tra il 1700 e il 1800 la pizza era molto diffusa a Napoli. Già all'epoca, in tutta la città, piccoli locali con forni a legna vendevano la pizza nelle strade e nei vicoli. La pizzeria più antica d'Italia è l'Antica Pizzeria Port'Alba nel cuore della città di Napoli.

Aurora Maria Ludovica Venuti in Jacopo Legisa

Filmski kotiček ...

Za vas smo pripravili dva odlična filma, ki si ju lahko med poletjem pogledate z družino.

SPIDER-MAN: VRNITEV DOMOV

Filmi o Spidermanu govorijo o človeku Petru Parkerju, ki živi dvojno življenje kot super junak.

Spiderman je film agencije Marvel. Spidermana so snemali v središču Marvelove domišljije, v New York-u. Ta film praznuje že skoraj 60 let. Že v starih časih so Spidermanovi stripi bili zelo popularni. V šestdesetih in sedemdesetih letih so poznali že nekaj filmov, eksplozija pa je bila leta 2002. Takrat je film Spiderman prinesel več kot pol milijarde dolarjev agenciji Marvel.

Jacopo Legisa

Shrek za vedno

Najbolj simpatičen in priljubljen grdobec se je vrnil še zadnjič.

Tokrat je oče trojčkov in mož lepe Fione, ampak nekaj je narobe. Shrek je bil navajen na posamezno življenje brez rojstnih dnevo in brez večerov v družbi, zato verjame v čarovnijo prebrisanega Špicparkeljca. Ta čarovnija ga odpelje v stare čase, ko ni imel prijateljev in je živel sam. Na koncu se odloči, da bo nazaj dobil svoje življenje in pri tem mu pomagata osel in Obuti maček.

GLASOVI:

Shrek: Mike Myers

Fiona: Cameron Diaz

Osel: Eddie Murphy

Obuti maček: Antonio Banderas

Aurora Maria Ludovica Venuti

NEKAJ ZA RADOVEDNE GLAVE...

Od kod se je vzela voda na Zemlji?

Približno tisoč metrov pod Zemljo je cel ocean. Študenti na Univerzi v Dublinu so predvidevali z zadnje raziskave alternativno razlago izvora vode na Zemlji, ki pravi, da bi lahko voda nastala kot posledica kemijskih reakcij globoko pod Zemljo. Pred tem pa so domnevali, da so oceani nastali, ko so kometi ob trčenju z našim planetom za seboj pustili ogromne količine ledu, ki se je kasneje stopil.

Tomas Petocelli in Mattia Caso

ALI VEŠ?

Ali veš, da Elisa Toffoli živi v Staranzanu?

Ali veš, da je najstarejša ženska na svetu umrla, ko je bila stara 127

let?

Ali veš, da je Rudolph Ingram drugi najhitrejši človek na svetu, ki je star 7 let?

Ali veš da je Sultan Kosen visok 2,51 m in je najvišji človek na svetu?

Ali veš, da je Chandra Bohadur Dangi visok 54 cm in 6 mm in je najnižji človek na svetu?

Giulia Zampar, Isabel Sartor, Matilde Furlan in Alice Mininel

ZA RAZVEDRILO

Mattia Caso

UGANKE!!!

1. Kaj tehta več, 1 kg kamenja ali 1 kg peruti?

ODG: _____

2. Najprej je črno, nato rdeče in na koncu belo. Kaj je to?

ODG: _____

3. Peli in Kan tehtata skupaj 8 kg. Peli+ 2 kg tehtata 5 kg. Koliko tehta Kan?

ODG: _____

4. V hiši imam 9 jabolk. Vzamem jih 4. Koliko jabolk imam?

ODG: _____

Mattia Caso in Tomas Petocelli

KVIZ

1. KDO JE DOBIL LETOS SAN REMO?

A ULTIMO B MOZART C MAHMOOD D PROF NANUT

2. KATERO JE GLAVNO MESTO KITAJSKE?

A TOKYO B SHANGAJ C DOBERDOB D NIČ OD TEGA

3. KDO JE NAPISAL *BOŽANSKO KOMEDIJO*?

A SHEAKSPER B DANTE ALLIGHIERI C LEOPARDI D ARIANA GRANDE

4. KDO JE DOBIL LANI ZLATO ŽOGO (PALLONE D' ORO)?

A MBAPPE B RONALDO C PROFESOR JEKLIN D MODRIČ

5. KOGA JE POROČILA CHIARA FERRAGNI?

A DONALDA TRUMPA B FEDEZA C DYBALA D MOZARTA

6. OB KATEREM RAZREDU JE ZBORNICA?

A 1.A B 2.B C 3.A D 1.B

7. V KATERI DRŽAVI JE MESTO BRUSELJ?

A ITALIJI B BELGIJI C PANAMI D TASMANIJI

8. KAKO SE IMENUJEJO PREBIVALCI INDIJE ?

A INDIJCI B INDJANCI C INDONEZIJCII D INDONEJCI

9. KAKO SE IMENUJETA POSTREŽNICI?

A ALFIO IN WOLLY B MIRANDA IN SUZY C MIRANDA IN IRAMA D SUZY IN MARILU

10. KDAJ SE JE KONČALA DRUGA SVETOVNA VOJNA?

A 2019 B 1919 C 0 D 1945

PILLOLE PER UN BUON UMORE

Cosa ci fa una televisione in mezzo al mare?

VA IN ONDA

Dove si lavano i tonni?

A WASHINGTON

Cosa ci fa un gallo in mezzo al mare?

GALLEGGIA

E dove attracca?

IN PORTOGALLO

Peter Pozzar

ZAHVALA

»Zahvaljujemo se naši mentorici, ravnateljici, profesorjem in vsem, ki so nam omogočili ustvarjanje tega časopisa. Hvala tudi dijakom, ki so sodelovali, pomagali in pripomogli k temu. Naj bo življenje kot potovanje – poskrbite, da bo radostno in polno nepozabnih trenutkov.«

Vaš MŠN

